

Inventaret i **VERDENS ELDSTE** seilende skonnert

Anna Rogde for fulle seil

Anna af Bergen, som hun het fra opprinnelsen, ble bygget i Bangsund utenfor Namsos i 1868 av båtbygger Sigbjørn Knudsen Birkeland. Anna Rogde er i dag 142 år gammel. Hun drives og eies av en stiftelse, men har ei aktiv venneforening som vedlikeholder skuta på dugnad. Velkommen om bord!

Skylight

TEKST OG FOTO: KATIE PAYNE

F. 1976 i Epsom, England. Høy-skolekandidat, reiseliv. Daglig leder i Stiftelsen Anna Rogde.

FRA SKUTA BLE BYGGET og til i dag har det vært gjort store og nødvendige endringer med innredningen til Anna Rogde. Den gikk fra å være lasteskip i Rogde-familien i 100 år og til å bli

skoleskip på 1980-tallet. I dag har den passasjersertifikat for liten kystfart. Endringene har vært utført både for å tilpasse bruken av skuta så vel som et resultat av nødvendig vedlikehold. Anna Rogde er rigget som en skonnert, for det gjorde skuta lett å manøvrere, og man trengte ikke så stort mannskap. Selve skuta har et klipperskrog, med slanke og skarpe former.

Vi går ned landgangen, forbi dekks-huset, som en gang var byssa på Anna Rogde. Nå fungerer den som oppbevaringsplass for diverse utstyr og proviant. Dette er eneste rommet på dekk, alle de andre rommene finnes under dekk.

NED LEIDEREN AKTERUT kommer vi inn i bestikken, hvor navigeringen foregår

i dag. Den ble bygget av nye eiere på 1980-tallet. Fra skutas opprinnelse var styrmannlugaren der. Videre fremover kommer vi inn i skippersalongen. Skipperlugaren er på styrbord side og inneholder en køye og sittebenk. Da skuta ble bygget, var skipperlugaren på babord side av salongen, med skyvedører foran. Lugaren var utstyrt med en køye og et skap. Skapet bruktes til oppbevaring av kontanter. Skippersalongen ble bygget med god takhøyde og fremsto som lys og trivelig. Innredningen besto av en pidestall til skrivesaker og papirer, samt en ovn. Skottene var i fargen lys eik. Skipperen Isak Rogde, som kjøpte Anna i 1872, møblerte salongen med en skinnsalong, bord og en mes-singlampe. På 1920-tallet fikk Anna Rogde motor, og dørken måtte løftes og legges høyere for å få plass til den nye

Salongen med bardisken og byssa

snekret enkle sittebenker på dugnad. Så ble det sydd puter å sitte på, og et langbord kom på plass. Da var hun klar til å ta i mot ungdommer og ta dem med på tur. Siden Anna Rogde fungerte bra til dette formålet, ønsket brødrene å få skuta sertifisert som skoleskip. For å få Anna Rogde godkjent, måtte hun ha godkjent bysse, toalett og vaskerom om bord.

Salongen

Anretningsbordet

teknologien. Resultatet ble en mindre salong med temmelig lav takhøyde, slik er den i dag. Innredningen i dag er temmelig enkel, med et arbeidsbord på veggen og en stol til å sitte i. I forbindelse med skippersalongen er tre køyer forbeholdt mannskapet. Videre frem i skuta kommer vi til toalettet med gjennomgang til byssa. Fra opprinnelsen ville man ha kommet rett inn i lasterommet, som da utgjorde resten av skuta, med byssa på dekk.

I 1976 BLE ANNA ROGDE kjøpt av brødrene Indahl og seilt til Oslo. De

Anna Rogde gikk fra å være lasteskip i Rogdefamilien i 100 år og til å bli skoleskip på 1980-tallet.

ønsket å bruke skuta til å gi ungdom et fritidstilbud. To år senere ble det lagt dørk i lasterommet, deretter ble det

SOMMEREN 1981 får hun sertifikat som skoleskip og starter sitt virke der. Men lykken er kortvarig, for to år senere oppdager man at skuta er i ferd med å råtne opp. Det iverksettes omfattende restaurering og bare 30 % av den opprinnelige båten er igjen. Dette arbeidet tok to nye år. Da hun var seilingsklar igjen i 1985, var hun fornyet. I salongen satte man opp løse skott på babord side, som kan tas opp og ned ved behov. Når skottene er oppe, fungerer de som fire tremannslugarer. Tar man dem ned, blir salongen utvidet. Det ble også gjort andre utbedringer for å tilpasse

Kokken

skuta den type drift hun var tiltenkt, nemlig å frakte passasjerer.

EIERNE VAR BLITT ganske pengesterke og ønsket at interiøret skulle være mest mulig elegant. Så var hun klar for å ta i mot ungdommer igjen. I flere år tjente hun til livets opphold på å arrangere skoleturer. I 1988 satte dårlig økonomi en stopp for virksomheten. Anna Rogde måtte selges. I 1990 kom hun tilbake til Harstad. I 1991 var det en brann om bord, hvor det ble en del skader. Da man senere reparerte skadene, ble det gjort noen utbedringer med interiøret. Det nye interiøret ble fornyet i 2002-03, og er det man har i dag. Da ble byssa modernisert, fikk hun kjølerom og stor komfyr i rustfritt stål. Det ble også satt inn ny innredning for øvrig. Den er i lyst treverk som er lakkert.

Hyggelig i salongene. Foto: Siv Nære

I FORBINDELSE MED BYSSA ble det fjernet en køy i salongen, og det ble bygd en bardisk, siden Anna Rogde nå gikk i passasjertrafikk. I tillegg ble det satt inn et langskap for å oppbevare salgsartikler i. Anna Rogde har nå sju lugarer til passasjerer i tillegg til køyene bak i skippersalongen. Salongen er innredet med tre bord med benk på hver side, og øverkøyer langs styrbord side.

VED SIDEN AV DET LØSE SKOTTET er det to bord med benker på begge sider. Til sammen har man sitteplasser til 30 personer i salongen. Bardisken er forseggjort med et maleri av Eldar Larsen. Alt interiør er av tre som har mørknet med årenes løp. Putene er trukket i fargen burgunder.

Man har nå begynt å male noen skott i en grå-hvit farge for at salongen skal fremstå lysere. I skyligheten midt i taket i salongen får man inn mye lys. Der henger også en oljelampe av eldre dato. Man er ikke helt sikker på hvor lenge den har vært om bord.

LUGARENE ER SMÅ med sjarmerende køyer i ulike fasonger og lengder, tilpasset lugarene. Også her inne er tekstilene i burgunder. Fargene på tekstilene er valgt ut i fra hva som var vanlig på den tiden hun ble bygget. Interiøret som er om bord Anna Rogde i dag, er valgt ut fra praktiske hensyn. Det er viktig som passasjerskip å ha mye oppbevaringsplass til både bagasje og proviant. Plassen om bord er utnyttet til fulle. Samtidig må det sørges for at hun er tilpasset antikvariske prinsipper.

Stor-lugaren. Foto: Siv Nære